

The Model of Sports Diplomacy of the Islamic Republic of Iran

Abstract

Objective: To present a model of sport diplomacy of the Islamic Republic of Iran.

Methodology: In this study, a snowball sampling technique was used to select an initial group for interview, and then the other groups were introduced for interview by the same group, and the sampling continued until the theoretical saturation was sufficient. At the interview stage, 16 interviews were conducted to inform the experts. After reaching theoretical saturation by analyzing data from interviews, comparative studies, existing background and analysis, identified sport diplomacy items and finally sports diplomacy questionnaire was designed. For the reliability of the measuring instrument, the agreement between two coders based on kappa coefficient was used. To assess the content validity of the questionnaire, 8 experts in physical education were asked to examine the questions based on the first stage model. According to the experts, a final questionnaire with 104 questions was prepared.

Results: After open coding, categories including causal conditions, contextual conditions, action strategies and consequences of sports diplomacy were extracted. Then, at the axial and selective coding stage, the link between these categories was determined in the form of a research paradigm model and the final theory was formed.

Conclusion: In the qualitative stage model, the causal factors, power tools, financial conditions, and identity instruments were causal factors in the sport diplomacy of the Islamic Republic of Iran. Structural factors, sport status of the country, participation, empowerment, and media were among the most effective background conditions in the sport diplomacy of the Islamic Republic of Iran.

Keywords: Iranian sport status, political factors, sports diplomacy.

الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران

رضا ابراهیمی^۱طاهر بهلکه^۲زین العابدین فلاح^۳اسرا عسکری^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۷/۰۵

چکیده

هدف: ارائه الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران.

روش شناسی: در این تحقیق با به کارگیری تکنیک نمونه برداری گلوله برفی، یک گروه اولیه جهت مصاحبه انتخاب شد و سپس گروه‌های بعدی جهت مصاحبه توسط همین گروه معرفی شدند و نمونه‌گیری تا جایی تداوم یافت که تحقیق به اشباع نظری و کفایت رسید. در مرحله مصاحبه به منظور آگاهی از نظر خبرگان، ۱۶ مصاحبه صورت گرفت. بعد از رسیدن به اشباع نظری از طریق تجزیه و تحلیل داده‌های برآمده از مصاحبه‌ها، مطالعات تطبیقی، پیشینه موجود و تحلیل، گویه‌های دیپلماسی ورزشی شناسایی شده و نهایتاً پرسشنامه دیپلماسی ورزشی طراحی شد. برای پایایی ابزار اندازه‌گیری، از روش توافق بین دو کدگذار بر اساس ضریب کاپا استفاده گردید. برای بررسی روایی محتوایی پرسشنامه، از ۸ نفر متخصص رشته تربیت بدنی خواسته شد تا بر اساس مدل مرحله اول، سؤال‌ها را مورد بررسی قرار دهند. با توجه به نظر متخصصان پرسشنامه نهایی با ۱۰۴ سؤال تهیه شد.

یافته‌ها: پس از کدگذاری باز، مقوله‌ها شامل شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، استراتژی‌های عمل و پیامدهای دیپلماسی ورزشی استخراج شد. سپس در مرحله کدگذاری محوری و انتخابی، پیوند بین این مقوله‌ها در قالب مدل پارادایمی پژوهش تعیین گردید و نظریه نهایی شکل گرفت. نتیجه گیری: در الگوی مرحله کیفی شرایط ماهیتی، ابزار قدرت، شرایط مالی، ابزار هویتی عوامل علی در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران شناخته شدند. عوامل ساختاری، جایگاه ورزش کشور، مشارکت، توانمندسازی، رسانه جزء شرایط زمینه‌ای مؤثر در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران بودند و عوامل سیاسی، قوانین، رویه و روش‌ها جزء موانع شرایط مداخله‌گر شناسایی شدند. واژه‌های کلیدی: جایگاه ورزش ایران، دیپلماسی ورزشی، عوامل سیاسی

رضا ابراهیمی: دانشجوی دکترا، گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران^۱نویسنده دوم (نویسنده مسئول): طاهر بهلکه: استادیار گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران^۲زین العابدین فلاح: دانشیار گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران^۳اسرا عسکری: استادیار گروه تربیت بدنی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران^۲

سیاست خارجی، اصولاً در مورد فعالیت های یک کشور در محیط و شرایط خارجی است. در همین ارتباط، سیاست خارجی می تواند یک استراتژی و یا برنامه ای از فعالیت ها تعریف گردد که توسط تصمیم گیران یک کشور در برابر کشورهای دیگر و یا نهاد های بین المللی انجام شده تا به اهدافی که بنام منافع ملی آن کشور خوانده میشود، برسند. سیاست خارجی همچنین پروسه ای شامل اهداف مشخص، عوامل معین خارجی وابسته به اهداف فوق الذکر، توانایی کشور در رسیدن به نتایج مطلوب، توسعه یک استراتژی سودمند، اجرای استراتژی، ارزیابی و کنترل آن می باشد (بجلا، ۲۰۱۳).

بنابراین نظام بین المللی، محیطی است که واحدهای سیاسی بین المللی در آن عمل می کنند. هدفها، خواستهها، نیازها و عرضه انتخاب و اعمال واحدهای مزبور به طور عمده تحت تأثیر توزیع کلی قدرت در نظام مزبور، دامنه و قواعد حاکم بر این نظام قرار دارند (دابراواک، ۲۰۱۵). بنابراین نفوذ یک دولت تنها بستگی به نیروی جنگی آن نداشته بلکه قدرت دیپلماتیک نیز در آن موثر است که این عامل قدرت، در بررسی روابط یک دولت با دولت دیگر تعیین کننده بوده و در نتیجه الگوی کلی روابط میان دولت ها را ترسیم می کند. امروزه متخصصین سیاسی روابط بین الملل، با توسل به ارزیابی نسبی قدرت دیپلماتیک دولت ها شرایط را مورد مطالعه و استنتاج قرار می دهند. بنابراین در موقعیتی که دولت یک نظام به قسمت های مختلفی تقسیم گردیده و در دو بلوک متمایز در مقابل هم صف آرایی می نمایند، یک دولت غیر متعهد از قدرت دیپلماتیک قابل توجهی برخوردار خواهد بود، زیرا این دولت دارای موقعیت مناسبی است که در بادی امر میتواند خویشتن را به یکی از طرفین ملحق گرداند و سپس ضمن الحاق به طرف دیگر به هدف های مورد نظر خود دست یابد (پیگمان، ۲۰۱۴).

از طرفی دیگر نظام جهانی روابط مابین کشورها و همچنین ظهور بازیگران بین المللی بغیر از کشورها، به درجه ای رسیده است که نمی توان آن را با روابطی که تنها چند دهه پیش بوده است، مقایسه نمود. سیاست خارجی نیز به همین میزان اهمیت پیدا نموده و عواملی که سیاست خارجی را می سازند، بیشتر و با اهمیت تر گشته اند. در اولین سال های هزاره سوم، دیگر بدون داشتن روابط با دیگر کشورها ادامه حیات برای هیچ واحد سیاسی امکان پذیر نیست (بهارکیچک، ۲۰۰۱).

امروزه همه سیاستمداران بر این باورند که صلح بین الملل را نمی توان از طریق تحدید حاکمیت ملی حفظ کرد. همچنین صلح بین المللی از طریق تحول جامعه موجود، مرکب از دولت های حاکم به دولت جهانی، بخاطر شرایط اخلاقی، اجتماعی و سیاسی حاکم بر جهان در عصر ما، قابل حصول نیست (کاسترو، ۲۰۱۳). اگرچه دولت جهانی در جهان ما قابل حصول نیست، اما وجود آن برای حفظ این جهان ضروری است، پس لازم است شرایطی ایجاد شود که تشکیل دولت جهانی در آن، یکسره محال نباشد. گفتیم که شرط اصلی برای ایجاد چنین زمینه ای، کاهش و به حداقل رساندن تعارضهای سیاسی بین دو ابرقدرت است که شیخ جنگ عظیمی را بر می انگیزند. ما این روش ایجاد زمینه های لازم برای صلح را «صلح از طریق مدارا می نامیم که ابزار آن، دیپلماسی است (تیلور، ۲۰۰۹).

اهمیت دیپلماسی برای حفظ صلح بین المللی صرفاً یکی از ابعاد کارکرد کلی آن است، زیرا دیپلماسی که به جنگ منتهی شود، در هدف اصلی خود، یعنی پیشبرد منافع ملی از طریق ابزار مت آمیز، شکست خورده است. همیشه چنین بوده است و با توجه به امکانات انهدامی جنگ تمام عیار نیز این امر اهمیت خاصی می یابد.

اگر دیپلماسی را در گسترده ترین معنای آن که شامل همه ابعاد سیاست خارجی است، در نظر بگیریم، دیپلماسی چهار وظیفه دارد: (۱) دیپلماسی باید اهداف خود را با توجه به قدرتی که به طور بالفعل و بالقوه برای تعقیب این اهداف در اختیار دارد، تعیین کند. (۲) دیپلماسی باید اهداف سایر دولتها و قدرت بالفعل و بالقوه آنها برای تعقیب این اهداف را برآورد کند. (۳) دیپلماسی باید تعیین نماید که این اهداف مختلف تا چه حد با یکدیگر سازگار هستند. (۴) دیپلماسی باید ابزار مناسبی را برای تعقیب این اهداف به کار گیرد. عدم موفقیت در انجام هر یک از این وظایف، موفقیت سیاست خارجی و همراه با آن صلح جهانی را در معرض خطر قرار می دهد (آقاجانی، ۱۳۸۸).

دولتی که برای خود اهدافی را در نظر می گیرد که قدرت نیل به آنها را ندارد، به دو شکل با خطر جنگ مواجه می شود. چنین دولتی احتمالاً قدرت خود را پراکنده می کند ولی آنچنان در همه نقاط اصطکاک قوی نیست که بتواند مانع از مبارزه دولت متخاصم قدرتمند علیه خود شود. شکست سیاست خارجی این دولت ممکن است او را به عقب نشینی وادار کند و با توجه به قدرت واقعی اهداف خود را مجدداً تعریف نماید (دوز، ۲۰۱۴). اما به احتمال قویتر، این دولت زیر فشار افکار عمومی به هیجان آمده، در راه هدفی غیر قابل حصول پیش می رود،

۱ Bjola

۲ Dubravac

۳ Pigman

۴ Baharcicek

۵ Castro

۶ Taylor

از همه منابع خود برای نیل به آن استفاده میکند، و سرانجام، آن هدف را با منافع ملی اشتباه می‌گیرد، و راه حل مسأله‌ای را که از طریق مسالمت آمیز میسر نیست، در جنگ می‌جوید (علوی، ۱۳۸۸).

این وظایف دیپلماسی، عناصر اصلی سیاست خارجی را در هر زمان و مکانی تشکیل می‌دهند. می‌توان گفت که رئیس قبیله‌ای بدوی که روابط سیاسی با قبیله مجاور را دارد، باید برای موفقیت و حفظ صلح این وظایف را انجام دهد. قدمت و وسعت نیاز به انجام این وظایف به همان قدمت و وسعت سیاست بین الملل است. تنها انجام این وظایف از طریق نمایندگیهای سازمان یافته، پدیده‌ای نسبتاً متاخر است (فزونى، ۲۰۰۴).

جمهوری اسلامی ایران در شرایط کنونی جهان، متأثر از دیپلماسی فعال خود در مقام یک قدرت منطقه‌ای قرار دارد. شاخص‌های سنجش نفوذ منطقه‌ای در کشور ما نیز نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی ایران به اندازه کافی از ویژگی‌های لازم برای ظهور به عنوان یک قدرت منطقه‌ای برخوردار است: دانش و فناوری، پیشرفت‌های ورزشی، پهناوری و جمعیت، ثروت ملی، مشروعیت داخلی، نظام مردمی، موقعیت ژئواستراتژیک و ثبات داخلی، زمینه‌های لازم را برای ظهور و توسعه نفوذ ایران در سطح منطقه فراهم کرده است. یکی از مقوله‌های تاثیر گذار در دنیا ورزش می‌باشد. ورزش می‌تواند صدای یک ملت را رساتر به گوش سایر سیاستمداران برساند و نقش مکمل برای سیاست‌های یک دولت داشته باشد. رویدادهای بزرگ ورزشی برای ملت میزبان، فرصت‌های مهم دیپلماتیک عمومی را مهیا می‌کنند. عموماً میزبانی یک رویداد بین المللی دلیلی بر تأیید شهروندی بین المللی خوب مردمان آن کشور است.

بنابراین آنچه در دیپلماسی سنتی مانند احترام و پذیرش سفیران، توافقنامه‌های مذاکره‌ای و حل مناقشات می‌باشد، در فعالیتهای ورزشی اساساً به صورت ارتباطی و نمایندگی ملل انجام می‌شود. مانند سایر اشکال دیپلماسی، ورزش بین الملل نیز در صحنه‌ها و ورزشگاه‌های معین اتفاق می‌افتد. تأثیر ورزش بین الملل به عنوان پدیده‌ای مستقل در ارتباطات دیپلماتیک میان دولت‌ها، مردم و سایر بازیگران می‌تواند به طرق مختلف تأثیر مستقیم و مداوم بر روابط میان حکومتها، ملل و مردمان داشته باشد. این تحقیق نیز سعی دارد تا به بررسی جنبه‌های مختلف فوق، الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران را مشخص نماید.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کیفی و با استفاده از تحلیل محتوا انجام شده است. رویکرد کیفی تلاشی است جهت توصیف غیر کمی از موقعیت‌ها، حوادث و تلاشی برای ارائه تعبیر و تفسیر معانی مورد نظر انسان در موقعیت‌های طبیعی. در پژوهش‌های کیفی، روایی نسبت به پژوهش‌های کمی، برجسته‌تر است. ماکسول^۸ (۱۹۹۶) عنوان می‌کند این برجستگی به دلیل توصیف، توضیح^۹ و تفسیر^{۱۰} پژوهش است. در این پژوهش‌ها روایی بیشتر بر روی صحت داده‌ها (روایی درونی) تأکید دارد تا معنایی که در مطالعات کمی به کار می‌رود. به عبارت دیگر، در این روش پژوهشی سعی می‌شود از طریق ایجاد روابط علی و حذف روابط مصنوعی، روایی درونی افزایش یابد. این کار از طریق ارائه نتایج به دست آمده به مصاحبه‌شوندگان انجام می‌شود. در پژوهش کیفی، پژوهشگر به صورت هدفمند افراد و مکان‌هایی را که از طریق آنها می‌تواند اطلاعات لازم را تهیه کند، انتخاب می‌کند. نمونه‌گیری هدفمند بدان معناست که پژوهشگران آگاهانه شرکت‌کنندگانی را انتخاب می‌کنند که در مورد پدیده اصلی مورد مطالعه تجربه و اطلاعات دارند. یکی از متداول‌ترین راهبردها، نمونه‌گیری با حداکثر تنوع یا ناهمگون است. در این راهبرد، هدف استخراج و تشریح تم‌ها و مقولات محوری است که مجموعه ایده‌ها از تنوع را در برگیرد. یکی از دلایل استفاده از این روش آن است که کسی مدعی نشود محقق انواع خاصی از موارد را در نظر نگرفته است. بنابراین شاخص‌های محقق جهت نمونه‌گیری از میان جامعه آماری عبارتند از:

- افراد آشنا با دیپلماسی ورزشی
- افراد آشنا با صحنه‌های بین‌المللی و منطقه‌ای
- افراد آشنا با سازمان‌های ورزشی و مدیران رده عالی ورزشی
- افراد آشنا با ادبیات روابط منطقه‌ای ایران با سایر کشورهای منطقه
- افراد دارای کتب و مقالات علمی- پژوهشی تالیف شده در هر کدام از زمینه‌های ذکر شده در بالا.
- افراد دارای سابقه تدریس در هر کدام از زمینه‌های ذکر شده در بالا.

۸ Fozooni
۹ Maxwelll
۱۰ Description
۱۱ Explanation
۱۲ Interpretation

- افراد دارای تجربه کاری در هر کدام از زمینه های ذکر شده در بالا.

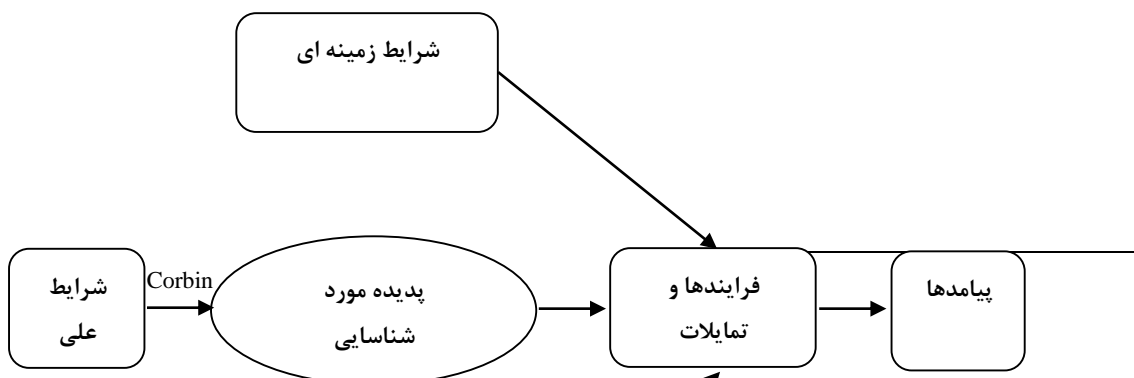
نمونه گیری در پژوهش کیفی به ندرت احتمالی یا تصادفی است، در عوض هدفمند یا هدف دار و مبتنی بر مقصود پژوهش است (هومن، ۱۳۸۹). در این پژوهش نیز جهت نمونه گیری برای انجام مصاحبه های عمیق از روش نمونه گیری هدفمند استفاده شد. این نمونه گیری زمانی مورد استفاده قرار می گیرد که ضرورت باشد اطلاعاتی از افراد یا گروههای خاصی بدست آوریم (دانایی فرد، ۱۳۸۳). یک نوع از نمونه هدف دار، نمونه برداری ارجاعی زنجیره ای یا گلوله برفی است که در آن پژوهشگر یک شرکت کننده را از طریق شخص دیگری پیدا می کند. زمانی این روش استفاده می شود که محقق قادر به تشخیص آگاهی دهندگان سودمند نباشد یا آگاهی دهندگان به راحتی در دسترس نباشند (هومن، ۱۳۸۹). در این پژوهش نیز با به کار گیری تکنیک نمونه برداری گلوله برفی، یک گروه اولیه جهت مصاحبه انتخاب شد و سپس گروه های بعدی جهت مصاحبه توسط همین گروه معرفی شدند و نمونه گیری تا جایی تداوم یافت که با ادامه نمونه گیری هیچ اندیشه جدیدی به وجود نیامده و به اصطلاح پژوهش به اشباع نظری و کفایت رسید.

برای اجرای نمونه گیری ابتدا لیستی از خبرگان و متخصصان شامل اعضای فدراسیون ها، کارمندان وزارتخانه، ورزشکاران ملی، اساتید دانشگاه، و دست اندرکاران سازمان های ورزشی تهیه و سپس با آنها مصاحبه عمیق و گروه های کانونی انجام شد. پس از اتمام مصاحبه از هر یک از افراد مورد مصاحبه خواسته شد، سایر خبرگان را به محقق معرفی نمایند، این کار تا زمانی ادامه یافت که با تمام افراد معرفی شده از سوی خبرگان، مصاحبه انجام شود. لازم به ذکر است که در تمام فرایند نمونه گیری، سه مرحله نمونه گیری آزاد، ارتباطی و نظری رعایت شد. روش های آماری برای تجزیه و تحلیل داده ها در بخش کیفی پژوهش به شکل کدگذاری می باشد. کدگذاری، رویه ای نظام مند است که توسط استراوس و کوربین (استراوس^{۱۶}، ۱۹۹۰) برای کشف مقوله ها، مشخصه ها و ابعاد داده ها توسعه داده شده است. در این پژوهش، بر اساس این کدگذاری، مدلی نظری توسعه یافته است تا دیپلماسی ورزشی تشریح و تبیین شود. لازم به ذکر است، فرایند جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها در این روش پژوهش به صورت زیگزاگی و همزمان انجام گرفته است. جمع آوری داده ها تا جایی ادامه پیدا می کند که محقق در داده ها به مرز اشباع برسد و مفاهیم مرتبط با دیپلماسی ورزشی که توسط مصاحبه شوندگان مختلف مطرح می شوند تکراری شده و مطلب جدیدی به مدل اضافه نشود. تحلیل جزئی داده ها، سؤال کردن و تحلیل مقایسه ای، روش های اصلی تحلیل در تئوری برخاسته از داده ها هستند. برای توسعه ای مدل نظری دیپلماسی ورزشی، محقق به شکلی مداوم و هدفمند، طی فرایند تحلیل داده ها بین کدگذاری باز و محوری حرکت خواهد کرد.

الف) کدگذاری باز: در کدگذاری باز، محقق داده های مربوط به پدیده مورد مطالعه را با بررسی دقیق نام گذاری و مقوله بندی می کند. در این کدگذاری داده ها به بخش های مجزا خرد می شوند، برای به دست آوردن مشابهت ها و تفاوت ها با دقت بررسی می شوند و سوالاتی درباره پدیده ها که داده ها حاکی از آنهاست، مطرح می گردد. محقق در اولین قدم به نام گذاری و مفهوم پردازی داده ها می پردازد.

ب) کدگذاری محوری: در حالی که کدگذاری باز، داده ها را به مقوله های مختلف تفکیک می کند، کدگذاری محوری، مقوله ها و زیرمقوله های آنها را با توجه به مشخصه ها و ابعاد آنها به یکدیگر مرتبط می سازد. برای کشف نحوه ای ارتباط مقوله ها با یکدیگر، محقق از پارادایم استفاده می کند.

کدگذاری باز با تعیین مفاهیم و مقولات به پایان می رسد. در این هنگام، محقق مقولاتی دارد که می باید ارتباط آنها را با یکدیگر در پرتو داده های واقعی مشخص کند. این اقدام در مرحله ی کدگذاری محوری صورت می گیرد. محقق در کدگذاری محوری با طرح پرسش هایی درباره ی مقوله که عموماً مشخص کننده ی نوعی رابطه است به داده ها رجوع کرده و به بررسی حوادث و وقایعی که مؤید یا ردکننده ی پرسش ها است، می پردازد (شکل ۱).

شکل ۱: الگوی کدگذاری باز تا محوری

پس از انجام کدگذاری باز و محوری و مشخص شدن مدل محقق مبادرت به کدگذاری انتخابی خواهد کرد. ج) کدگذاری انتخابی (گزینشی): کدگذاری انتخابی، کدگذاری محوری را در سطحی بالاتر و انتزاعی‌تر ادامه می‌دهد. در این مرحله شکل‌گیری و پیوند هر دسته‌بندی با سایر گروه‌ها تشریح می‌شود. در این مرحله محقق بیشتر در نقش نویسنده ظاهر می‌شود که بر اساس مقولات، نوشته‌های کدگذاری، یادداشت‌های نظری، شبکه‌ها و دیاگرام‌ها عمل می‌کند. جهت‌گیری کدگذاری گزینشی به سمت یکپارچه کردن مقولات مختلف در شکل یک طرح تئوریک کلان است. نظریه پردازان داده‌بنیاد، نظریه خودشان را در سه شکل ممکن ارائه می‌دهند: ۱- یک الگوی کدگذاری بصری،^{۲۳} مجموعه‌ای از قضایا (یا فرضیه‌ها)، ۳- داستانی که به شکل روایی^۴ نوشته می‌شود (حریری، ۱۳۸۵). از آنجا که باید امکان داد تا نظریه از داده‌ها تکوین یابد، نه این که مقوله‌های ویژه‌ای را مورد تاکید قرار داد، در نهایت پژوهشگر نظریه‌ای می‌سازد و رابطه میان مقوله‌ها را بدون ارجاع به نمودار یا تصویر مورد بحث قرار می‌دهد.

کدگذاری انتخابی، بر اساس الگوی ارتباط شناسایی شده بین مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها در کدگذاری باز و محوری، شروع می‌شود. گام‌های کدگذاری انتخابی عبارتند از:

- ۱- معین کردن خط داستان^{۱۵}: خط داستان، مفهوم‌سازی داستانی است که مطالعه در رابطه با آن انجام می‌شود. برای تسهیل در معین کردن خط داستان، داده‌ها مورد بازنگری قرار می‌گیرند، نه تنها با رفت و برگشت بین مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها بلکه با رفت و برگشت بین کدگذاری باز، محوری و انتخابی.
- ۲- ارتباط دادن زیرمقوله‌ها به مقوله‌ی اصلی: زیرمقوله‌ها به کمک، با مقوله‌ی اصلی مرتبط می‌شوند. برای این که مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها به اندازه‌ی کافی با خط داستان متناسب شوند، به داستان برمی‌گردیم تا مقوله‌ها را دوباره نظم‌دهی کنیم تا به شکل بهتری مجموعه‌ها و اتفاقات، اجزای مدل را بسازند. در ادامه باید شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و پیامدهای مدل بیان شوند.
- ۳- اعتباربخشی به روابط: برای اعتبار بخشیدن به ارتباط‌های بین مقوله‌ها که در مدل نظم‌دهی شده‌اند، باید به بررسی دقیق داده‌ها، یادداشت‌ها، کدگذاری‌ها و یادداشت‌های زمینه‌ای پرداخت تا پس از مقایسه‌ی طرح نهایی، اطمینان حاصل شود که این طرح نظری می‌تواند بیشتر موردهای مشاهده شده را تبیین کند.
- ۴- پرکردن شکاف‌های بین مقوله‌ها: در نظریه برخاسته از داده‌ها لازم است به فشردگی و انسجام مفهومی در نظریه برسیم و تا حد امکان، خصوصیات مفهومی به آن اضافه کنیم (استراوس، ۱۹۹۰).

روایی ابزار اندازه‌گیری در بخش کیفی: در پژوهش‌های کیفی، روایی نسبت به پژوهش‌های کمی، برجسته‌تر است. ماکسول (۱۹۹۶) عنوان می‌کند این برجستگی به دلیل توصیف،^{۱۶} توضیح^{۱۷} و تفسیر^{۱۸} پژوهش است. در این پژوهش‌ها روایی بیشتر بر روی صحت داده‌ها (روایی درونی) تأکید دارد تا معنایی که در مطالعات کمی به کار می‌رود. به عبارت دیگر، در این روش پژوهشی سعی می‌شود از طریق ایجاد روابط علی و حذف روابط مصنوعی، روایی درونی افزایش یابد. این کار از طریق ارائه نتایج به دست آمده به مصاحبه‌شوندگان انجام می‌شود. اگر آن‌ها نیز یافته‌ها را تأیید کنند، می‌توان نسبت به روایی پژوهش بیشتر مطمئن شد. در این پژوهش، با ارائه بازخورد به مصاحبه‌شوندگان و قراردادن آن‌ها در مسیر پژوهش به طوری که بر نحوه پاسخگویی آن‌ها تأثیر نگذارد، به منظور افزایش روایی درونی اقدام شد. ضمناً، پس از انجام هر مصاحبه،

- ۱ Visual Coding Paradigm
- ۲ Narrative form
- ۳ Story Line
- ۴ Description
- ۵ Explanation
- ۶ Interpretation

مدل به‌دست‌آمده تا آن مرحله ارائه می‌شد و در صورتی که مصاحبه‌شونده نکاتی را نسبت به مدل داشت مورد بحث قرار می‌داد. این کار پس از انجام مصاحبه انجام می‌شد تا مصاحبه خالی از هرگونه پیش‌فرض و جهت‌گیری انجام شود. فرایند انجام مصاحبه و کدگذاری داده‌ها و استخراج تئوری حدود ۶ ماه طول کشید و محقق خود به‌طور کامل درگیر موضوع بوده است.

پایایی ابزار اندازه‌گیری در بخش کیفی: در این پژوهش پس از انجام هر مصاحبه، بر اساس رویکرد داده‌بنیاد فرآیند کدگذاری انجام شد، به‌منظور حصول اطمینان از صحت انجام کار، نتایج کدگذاری به مصاحبه‌شوندگان ارائه می‌شد. همچنین، چنانچه بیان شد، پس از هر مصاحبه الگوی به‌دست‌آمده تا آن مرحله به افراد ارائه می‌شد تا چنانچه تغییر یا اصلاحی در نظر دارند، به‌منظور بررسی و اعمال ارائه کنند. به‌علاوه، به‌منظور افزایش اطمینان از کیفیت و دقت کدگذاری انجام شده در این پژوهش، تلاش شد تا نسبت به ارزیابی کدگذاری انجام شده اقدام گردد. یکی از راهکارهای این موضوع انجام کدگذاری مستقل نتایج مصاحبه‌های مشارکت‌کنندگان به‌صورت تصادفی توسط فردی است که سابقه ذهنی در خصوص موضوع ندارد. به‌منظور سنجش کیفیت کدگذاری انجام شده، در این پژوهش از روش توافق بین دو کدگذار بر اساس ضریب کاپا^۹ استفاده گردیده است.

بدین منظور، یکی از دانشجویان دکتری مدیریت ورزش که نسبت به موضوع پژوهش اطلاع داشت به‌عنوان دستیار، کار کدگذاری مجدد را انجام داد. بر این اساس، در مرحله اول، ۴۶ نکته کلیدی و ۹۱ عدد از کدهای اولیه حاصل از مصاحبه‌های انجام شده، به‌صورت تصادفی انتخاب و از کدگذار خواسته شد که محتویات نکات کلیدی را با کدهای اولیه استخراج شده، ارتباط دهد. میزان توافقات دو کدگذاری و نتایج آماری بررسی فرضیه عدم وابستگی آن‌ها در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. میزان توافقات و عدم توافقات میان پژوهشگر و کدگذار دوم در کدگذاری

	کدگذار دوم		کدگذار اول
	۰	۱	
۴۹	۷	۴۲	۱
۴۲	۳۸	۴	۰
۹۱	۴۵	۴۶	مجموع

تعداد توافقات مشاهده‌شده: ۸۰ (۸۷٫۹۱ درصد مشاهدات)
تعداد توافقات تصادفی: ۴۵٫۵ (۵۰/۰۴ درصد مشاهدات)
ضریب کاپا κ : ۰/۷۵۸
خطای استاندارد کاپا (SE): ۰/۰۶۸
۹۵ درصد فاصله اطمینان: ۰٫۸۹۲ تا ۰٫۶۲۴ *

* تحلیل‌های مربوط به ضریب کاپا که در این بخش و بخش بعدی ارائه شده از طریق سیستم تحلیل سایت <http://graphpad.com/quickcalcs/kappa1.cfm> به‌دست‌آمده است.

نتایج جدول ۱ حاکی از رد فرض استقلال کدهای استخراج شده و تائید وابستگی آن‌ها به یکدیگر است. از این رو، می‌توان ادعا کرد که کدگذاری از پایایی کافی برخوردار بوده است.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها در مرحله کیفی: در این پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌ها در مرحله کیفی به روش تحلیل داده بنیاد و بر اساس نظریه استراس کوربین و از طریق کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی انجام می‌شود. این استراتژی از نوعی رویکرد استقرایی بهره می‌گیرد. یعنی روند شکل‌گیری تئوری در این استراتژی حرکت از جزء به کل است. هدف عمده این روش تبیین یک پدیده از طریق مشخص کردن عناصر کلیدی (مفاهیم، مقوله‌ها و قضیه‌ها) آن پدیده و سپس طبقه‌بندی روابط این عناصر درون بستر و فرایند آن پدیده است. (دانایی فر، ۱۳۸۳).

پس از انجام کدگذاری باز و محوری و مشخص شدن مدل محقق مبادرت به کدگذاری انتخابی خواهد کرد.

ج) کدگذاری انتخابی (گزینشی): کدگذاری انتخابی، کدگذاری محوری را در سطحی بالاتر و انتزاعی‌تر ادامه می‌دهد. در این مرحله شکل‌گیری و پیوند هر دسته‌بندی با سایر گروه‌ها تشریح می‌شود. در این مرحله محقق بیشتر در نقش نویسنده ظاهر می‌شود که بر اساس مقولات،

نوشته‌های کدگذاری، یادداشت‌های نظری، شبکه‌ها و دیاگرام‌ها عمل می‌کند. جهت‌گیری کدگذاری گزینشی به سمت یکپارچه کردن مقولات مختلف در شکل یک طرح تئوریک کلان است. نظریه پردازان داده‌بنیاد، نظریه خودشان را در سه شکل ممکن ارائه می‌دهند: ۱- یک الگوی کدگذاری بصری^۲، ۲- مجموعه‌ای از قضایا (یا فرضیه‌ها)، ۳- داستانی که به شکل روایی^۱ نوشته می‌شود (حریری، ۱۳۸۵). از آنجا که باید امکان داد تا نظریه از داده‌ها تکوین یابد، نه این که مقوله‌های ویژه‌ای را مورد تاکید قرار داد، در نهایت پژوهشگر نظریه‌ای می‌سازد و رابطه میان مقوله‌ها را بدون ارجاع به نمودار یا تصویر مورد بحث قرار می‌دهد.

کدگذاری انتخابی، بر اساس الگوی ارتباط شناسایی شده بین مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها در کدگذاری باز و محوری، شروع می‌شود. گام‌های کدگذاری انتخابی عبارتند از:

۱- معین کردن خط داستان^۲: خط داستان، مفهوم‌سازی داستانی است که مطالعه در رابطه با آن انجام می‌شود. برای تسهیل در معین کردن خط داستان، داده‌ها مورد بازنگری قرار می‌گیرند، نه تنها با رفت و برگشت بین مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها بلکه با رفت و برگشت بین کدگذاری باز، محوری و انتخابی.

۲- ارتباط دادن زیرمقوله‌ها به مقوله‌های اصلی: زیرمقوله‌ها به کمک، با مقوله‌های اصلی مرتبط می‌شوند. برای این که مقوله‌ها و زیرمقوله‌ها به اندازه‌ی کافی با خط داستان متناسب شوند، به داستان برمی‌گردیم تا مقوله‌ها را دوباره نظم‌دهی کنیم تا به شکل بهتری مجموعه‌ها و اتفاقات، اجزای مدل را بسازند. در ادامه باید شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و پیامدهای مدل بیان شوند.

۳- اعتباربخشی به روابط: برای اعتبار بخشیدن به ارتباط‌های بین مقوله‌ها که در مدل نظم‌دهی شده‌اند، باید به بررسی دقیق داده‌ها، یادداشت‌ها، کدگذاری‌ها و یادداشت‌های زمینه‌ای پرداخت تا پس از مقایسه‌ی طرح نهایی، اطمینان حاصل شود که این طرح نظری می‌تواند بیشتر مورد‌های مشاهده شده را تبیین کند.

۴- پرکردن شکاف‌های بین مقوله‌ها: در نظریه برخاسته از داده‌ها لازم است به فشردگی و انسجام مفهومی در نظریه برسیم و تا حد امکان، خصوصیات مفهومی به آن اضافه کنیم (استراوس، ۱۹۹۰).

روایی ابزار اندازه‌گیری در بخش کیفی: در پژوهش‌های کیفی، روایی نسبت به پژوهش‌های کمی، برجسته‌تر است. ماکسول (۱۹۹۶) عنوان می‌کند این برجستگی به دلیل توصیف^۳، توضیح^۴ و تفسیر^۵ پژوهش است. در این پژوهش‌ها روایی بیشتر بر روی صحت داده‌ها (روایی درونی) تأکید دارد تا معنایی که در مطالعات کمی به کار می‌رود. به عبارت دیگر، در این روش پژوهشی سعی می‌شود از طریق ایجاد روابط علی و حذف روابط مصنوعی، روایی درونی افزایش یابد. این کار از طریق ارائه نتایج به دست آمده به مصاحبه‌شوندگان انجام می‌شود. اگر آن‌ها نیز یافته‌ها را تأیید کنند، می‌توان نسبت به روایی پژوهش بیشتر مطمئن شد. در این پژوهش، با ارائه بازخورد به مصاحبه‌شوندگان و قراردادن آن‌ها در مسیر پژوهش به طوری که بر نحوه پاسخگویی آن‌ها تأثیر نگذارد، به منظور افزایش روایی درونی اقدام شد. ضمناً، پس از انجام هر مصاحبه، مدل به دست آمده تا آن مرحله ارائه می‌شد و در صورتی که مصاحبه‌شونده نکاتی را نسبت به مدل داشت مورد بحث قرار می‌داد. این کار پس از انجام مصاحبه انجام می‌شد تا مصاحبه خالی از هرگونه پیش‌فرض و جهت‌گیری انجام شود. فرایند انجام مصاحبه و کدگذاری داده‌ها و استخراج تئوری حدود ۶ ماه طول کشید و محقق خود به طور کامل درگیر موضوع بوده است.

پایایی ابزار اندازه‌گیری در بخش کیفی: در این پژوهش پس از انجام هر مصاحبه، بر اساس رویکرد داده‌بنیاد فرآیند کدگذاری انجام شد، به منظور حصول اطمینان از صحت انجام کار، نتایج کدگذاری به مصاحبه‌شوندگان ارائه می‌شد. همچنین، چنانچه بیان شد، پس از هر مصاحبه الگوی به دست آمده تا آن مرحله به افراد ارائه می‌شد تا چنانچه تغییر یا اصلاحی در نظر دارند، به منظور بررسی و اعمال ارائه کنند. به علاوه، به منظور افزایش اطمینان از کیفیت و دقت کدگذاری انجام شده در این پژوهش، تلاش شد تا نسبت به ارزیابی کدگذاری انجام شده اقدام گردد. یکی از راهکارهای این موضوع انجام کدگذاری مستقل نتایج مصاحبه‌های مشارکت‌کنندگان به صورت تصادفی توسط فردی است که سابقه ذهنی در خصوص موضوع ندارد. به منظور سنجش کیفیت کدگذاری انجام شده، در این پژوهش از روش توافق بین دو کدگذار بر اساس ضریب کاپا^۶ استفاده گردیده است.

بدین منظور، یکی از دانشجویان دکتری مدیریت ورزش که نسبت به موضوع پژوهش اطلاع داشت به عنوان دستیار، کار کدگذاری مجدد را انجام داد. بر این اساس، در مرحله اول، ۴۶ نکته کلیدی و ۹۱ عدد از کدهای اولیه حاصل از مصاحبه‌های انجام شده، به صورت تصادفی

۱ Visual Coding Paradigm

۲ Narrative form

۳ Story Line

۴ Description

۵ Explanation

۶ Interpretation

۷ Cohen's Kappa Value

انتخاب و از کدگذار خواسته شد که محتویات نکات کلیدی را با کدهای اولیه استخراج شده، ارتباط دهد. میزان توافقات دو کدگذاری و نتایج آماری بررسی فرضیه عدم وابستگی آن‌ها در جدول شماره ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. میزان توافقات و عدم توافقات میان پژوهشگر و کدگذار دوم در کدگذاری

	کدگذار دوم		
	۰	۱	
کدگذار اول	۷	۴۲	۱
	۴۲	۴	۰
مجموع	۴۵	۴۶	

تعداد توافقات مشاهده شده: ۸۰ (۸۷,۹۱ درصد مشاهدات)
تعداد توافقات تصادفی: ۴۵,۵ (۵۰/۰۴ درصد مشاهدات)
ضریب کاپا $\kappa = ۰/۷۵۸$
خطای استاندارد کاپا (SE): ۰/۰۶۸
۹۵ درصد فاصله اطمینان: ۰,۸۹۲ تا ۰,۶۲۴ *

* تحلیل‌های مربوط به ضریب کاپا که در این بخش و بخش بعدی ارائه شده از طریق سیستم تحلیل سایت <http://graphpad.com/quickcalcs/kappa1.cfm> به دست آمده است.

نتایج جدول ۲ حاکی از رد فرض استقلال کدهای استخراج شده و تائید وابستگی آن‌ها به یکدیگر است. از این رو، می‌توان ادعا کرد که کدگذاری از پایایی کافی برخوردار بوده است.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها در مرحله کیفی: در این پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌ها در مرحله کیفی به روش تحلیل داده بنیاد و بر اساس نظریه استراس کوربین و از طریق کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی انجام می‌شود. این استراتژی از نوعی رویکرد استقرایی بهره می‌گیرد. یعنی روند شکل‌گیری تئوری در این استراتژی حرکت از جزء به کل است. هدف عمده این روش تبیین یک پدیده از طریق مشخص کردن عناصر کلیدی (مفاهیم، مقوله‌ها و قضیه‌ها) آن پدیده و سپس طبقه‌بندی روابط این عناصر درون بستر و فرایند آن پدیده است. (دانایی فر، ۱۳۸۳).

یافته های پژوهش

ابتدا مشخصات داوطلبان حاضر در این پژوهش بررسی شد که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود.

جدول شماره ۳. ویژگیهای دموگرافیک نمونه مطالعاتی

جنسیت مصاحبه‌شوندگان	مرد	۱۵
	زن	۱
تحصیلات	کارشناسی ارشد	۴
	دکتری و دانشجوی دکتری	۱۲
	مقامات عالی‌رتبه وزارت ورزش	۴
	روسای فدراسیون‌ها	۴
تخصص	اساتید دانشگاه	۴
	وزرای امور خارجه	۲
	ورزشکاران سطوح ملی	۲

تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی: کدگذاری داده‌های حاصل از مصاحبه‌ها در این مطالعه، طی سه مرحله انجام شده است که عبارت‌اند از: ۱. کدگذاری باز، ۲. کدگذاری محوری و ۳. کدگذاری انتخابی. در ادامه نتایج هر یک از مراحل کدگذاری به ترتیب ارائه شده است.

کدگذاری باز داده‌ها: کدگذاری باز از نظر اشپیگل^۷ (۱۹۹۴) عبارت است از فرآیند خرد کردن داده‌ها به واحدهای مفاهیم. به‌عنوان یک قاعده، این فرآیند با مکتوب سازی مصاحبه آغاز و پس از آن، تحلیل خط به خط متن حاصل انجام می‌شود (باقری، ۱۳۹۳). در این مرحله، کلمات کلیدی و عباراتی که با نظر پاسخ‌دهندگان مرتبط بودند، شناسایی شد. این فرآیند به‌منظور مفهوم‌سازی اولیه انجام شد که شامل شناسایی مجموعه مفاهیم یا واحدهای داده‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی بود.

در ادامه، داده‌های حاصل از مصاحبه‌های عمیق، به‌صورت باز کدگذاری شد. در این بخش کدگذاری بر روی فایل متنی این داده‌ها انجام و خلاصه نتایج گردآوری شد تا کار برای پاسخگویی به سؤالات پژوهش آغاز شود. خلاصه نتایج این مرحله در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج کدگذاری باز مصاحبه‌ها

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
۱	جایگاه مشورت در اتخاذ تصمیم توسط دیپلمات‌های ورزشی	۱											۱					۴
۲	اتفاقات عمومی مثل انتخابات در دیپلماسی ورزشی																۱	۵
۳	مشارکت عامه مردم در اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی								۱				۱				۱	۹
۴	کمیته‌های مشورتی و تشکیلات دیگر در اتخاذ تصمیم‌های مربوط دیپلماسی ورزشی												۱		۱			۶
۵	قدرت گروه‌های ذی‌نفوذ، در																	۵

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	جهت‌دهی به تفکرات دیپلماسی ورزشی																	
۶	استفاده از قدرت فردی و خداشاه‌دار شدن منافع عمومی	۱	۱														۱	۶
۷	نظر همه‌ی گروه‌ها و تشکل‌های مرتبط در اتخاذ تصمیمات دیپلمات‌های ورزشی	۱						۱	۱							۱		۸
۸	فنی نبودن دیپلماسی ورزشی در ایران																	۴
۹	استفاده از ظرفیت لابی گروه‌های ذی‌نفووذ در دیپلماسی ورزشی	۱							۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱			۱۰
۱۰	توجه بهروش‌های علمی دیپلمات‌های ورزشی در تصمیم‌گیری‌ها																۱	۴
۱۱	زمان کافی برای اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی								۱									۸
۱۲	استفاده از اطلاعات کامل											۱						۶

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	و کافی دیپلمات‌های ورزشی در تصمیم‌گیری‌ها																	
۱۳	ساده بودن ساختار سازمانی دیپلماسی ورزشی در کشور ایران	۱							۱				۱	۱			۱	۷
۱۴	تعریف مسائل به‌وضوح در اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی	۱													۱			۶
۱۵	ارتباط ورزشی با کشورهای قوی و مهم در سطح منطقه و جهان		۱						۱	۱	۱			۱				۶
۱۶	عدم رویارویی ورزشی با کشورهای دیگر نشانه قدرت کشور ما است		۱						۱		۱		۱			۱		۷
۱۷	حضور نیافتن تیم ملی در مسابقاتی که احتمال موفقیت در آن کم است به علت حفظ پرستیژ کشور			۱					۱		۱						۱	۶
۱۸	مفید بودن از نظر ورزشی از طرف																	۳

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	ورزشی بین‌المللی و منطقه‌ای																	
۳۰	رشد اقتصادی کشور با فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی			۱				۱	۱	۱		۱	۱			۱		۷
۳۱	جذب گردشگران ورزشی و غیرورزشی										۱				۱			۳
۳۲	بورس تحصیلی ورزشی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها					۱								۱				۴
۳۳	برگزاری کلاس‌های آموزشی ورزشی بین‌المللی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها					۱			۱					۱		۱		۶
۳۴	میزبانی رویدادهای ورزشی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها										۱	۱					۱	۵
۳۵	برگزاری بازی‌های دوستانه بین همسایگان و افزایش ارتباطات با کشورها										۱		۱					۴

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
۳۶	به دست آوردن جایگاه بین‌المللی در میان کشورهای دیگر با ورزش				۱				۱	۱		۱						۵
۳۷	ایجاد شخصیت‌های برجسته ملی و فراملی با ورزش				۱												۱	۲
۳۸	اشاعه و توسعه فرهنگ ایرانی با ورزش				۱	۱		۱		۱		۱		۱				۷
۳۹	ایجاد حس اعتبار در عرصه بین‌المللی				۱			۱	۱									۴
۴۰	بالا بودن سطح مشارکت ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی				۱	۱						۱					۱	۴
۴۱	افزایش نفوذ بین‌المللی کشور در منطقه و جهان با شرکت در مسابقات ورزشی				۱			۱		۱								۴
۴۲	ایجاد فرصت بازی مساوی برای مردان و زنان در ورزش																۱	۳
۴۳	ایجاد فرصت مشارکت معلولین در ورزش								۱	۱	۱							۸
۴۴	فرصت مشارکت برابر										۱							۲

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	تورهای ورزشی																	
۵۲	فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی و رشد ارتباطات سیاسی کشور						۱	۱						۱				۳
۵۳	توجه کافی به شرایط خارج از فضای ورزشی توسط مسئولین ورزشی						۱	۱									۱	۳
۵۴	توجه کافی به روابط بین‌المللی ورزشکاران توسط مسئولین ورزشی کشور						۱					۱	۱		۱			۴
۵۵	اعتقاد به تبادل دانش ورزشی، به منظور ارتقاء سطح دانش						۱	۱		۱		۱		۱		۱		۶
۵۶	استفاده دیپلمات‌های ورزشی از توانمندی‌های ارتباط بین‌المللی در جهت نیل به اهداف ورزش کشور						۱		۱		۱			۱			۱	۵
۵۷	توانایی دیپلمات‌های ورزشی در شناخت محیط ملی و بین‌المللی و توانایی						۱	۱				۱	۱					۴

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	پیش‌بینی آینده برای ورزشکاران																	
۵۸	تحلیل تحولات بین‌المللی در ابعاد متفاوت توسط دیپلمات‌های ورزشی						۱			۱			۱			۱	۱	۵
۵۹	توجه دیپلمات‌های ورزشی به ورزشکاران ملی، فراملی و ظرفیت‌های خلاقیت نهفته.						۱	۱			۱				۱			۴
۶۰	توانایی کشف فرصت‌ها و بهره‌گیری از آن برای ورزشکاران						۱		۱			۱		۱				۴
۶۱	استفاده از فرصت‌های پیش‌آمده در تصمیم‌گیری‌ها به نحو مطلوب						۱						۱				۱	۳
۶۲	دنبال کردن تحولات ورزشی بین‌المللی با نگرش مثبت و باهدف کشف هدف‌های نوظهور						۱			۱	۱							۳
۶۳	سیاسی شدن دیپلماسی ورزشی به‌جای فعالیت فنی						۱						۱				۱	۳

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	ورود به بخش ورزش																	
۷۲	به‌کارگیری مدیران توانمند سیاسی							۱					۱					۲
۷۳	نقش شبکه‌های اجتماعی در توسعه دیپلماسی ورزشی							۱						۱				۲
۷۴	ارتقای فرهنگ مدیریت در سیاستمداران							۱	۱	۱	۱			۱				۴
۷۵	کوچک بودن ظرفیت سیاسی کشور برای توسعه دیپلماسی ورزشی							۱				۱		۱		۱		۴
۷۶	انتظارات آرمان‌گرایانه دولت بدون ضمانت اجرایی							۱				۱		۱				۳
۷۷	تأثیر سیاست در ورزش دنیا							۱					۱			۱	۱	۴
۷۸	نبودن استراتژی بلندمدت برای توسعه دیپلماسی ورزشی							۱		۱	۱	۱		۱				۵
۷۹	تحریم‌ها و اعمال اشاره‌ای غیرمنصفانه به ورزش کشور							۱										۱
۸۰	عدم وجود الگوهای موفق							۱				۱			۱		۱	۴

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	در دیپلماسی ورزشی																	
۸۱	عدم ثبات سیاسی در کشور								۱	۱				۱	۱			۴
۸۲	فساد در نظام اداری کشور و جهان																	۱
۸۳	اعمال سلیقه‌ای قوانین در سطوح بالادستی									۱	۱							۲
۸۴	پایین بودن سواد اطلاعاتی مدیران در بخش ورزش بین‌الملل																۱	۴
۸۵	ترجیح ملاحظات سیاسی به‌جای ملاحظات فنی																	۱
۸۶	استفاده از تجارب کشورهای موفق												۱					۲
۸۷	انتخاب برنامه دیپلماسی ورزشی متناسب با شرایط سیاسی کشور																۱	۴
۸۸	نگاه فراملی نسبت به ورزش توسط مسئولین																۱	۲
۸۹	توجه به بازارکار خارجی برای																۱	۳

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	ورزشکاران حرفه‌ای																	
۹۰	شناساندن افراد توانمند ورزشی در عرصه بین‌الملل										۱			۱		۱		۳
۹۱	خواست و اراده مدیران بالادستی و دولت‌مردان برای توسعه دیپلماسی ورزشی										۱					۱		۲
۹۲	آگاه‌سازی مدیران ورزشی کشور به چالش‌ها و فرصت‌های ورزش دنیا										۱		۱					۲
۹۳	به‌کارگیری و ورود نیروی مستعد و اساتید دانشگاه به کرسی‌های ورزشی کشور											۱		۱				۲
۹۴	ایجاد کارگروه‌ها و کمیسیون‌های تخصصی برای نیازسنجی توسعه دیپلماسی											۱				۱		۲
۹۵	مشارکت زنان و توسعه دیپلماسی ورزشی											۱		۱				۳
۹۶	کسب منافع اجتماعی و											۱	۱					۲

ردی ف	کدباز	P ۱	P ۲	P ۳	P ۴	P ۵	P ۶	P ۷	P ۸	P ۹	P ۱۰	P ۱۱	P ۱۲	P ۱۳	P ۱۴	P ۱۵	P ۱۶	مجمو ع
	فرهنگی با توسعه دیپلماسی ورزشی																	
۹۷	دستیابی به توسعه سیاسی کشور												۱					۱
۹۸	دستیابی به توسعه اقتصادی کشور												۱			۱		۳
۹۹	توسعه اقتصادی و کسب میزبانی مسابقات بین‌المللی													۱				۱
۱۰۰	رفع اختلافات سیاسی با توسعه دیپلماسی ورزشی													۱			۱	۲
۱۰۱	ارائه و ظهور خرده‌فرهنگ‌ها ی کشورهای مختلف														۱			۱
۱۰۲	ایجاد سازمان‌ها و نهادهای و ویژه‌ای برای تنظیم و اجرای روابط فرهنگی															۱		۲
۱۰۳	تأسیس مراکز فرهنگی و انجمن‌های دوستی																۱	۱
۱۰۴	ایجاد همکاری‌های علمی، پژوهشی و دانشگاهی																۱	۱

ردی ف	کدباز	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	مجموع
		۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	مجموع ع	
	مجموع	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۳	۳	۲	۲۶	۳۰	۳۲	۳۴	۲۸	۲۷	۳۰	۴۲۰	
		۴	۳	۸	۳	۴	۸	۴	۱	۸	۱	۴	۱	۳	۲	۳	۲	۴	

همان‌طور که در جدول شماره ۵ مشاهده می‌شود، تلاش بر این بوده است که نکات کلیدی و مورد تأکید مشارکت‌کنندگان از مصاحبه‌ها استخراج گردد. این نکات ۱۰۴ کد را تشکیل می‌داد که در مجموع ۴۲۰ بار تکرار شده بود. بررسی دقیق‌تر این کدهای شناسایی شده مشخص نمود که بسیاری از کدها اگرچه با اصطلاحات و تعابیر متفاوت گفته شده‌اند، بر اساس سؤالات پژوهشی مطرح شده در این مطالعه، دارای مفهوم یکسانی بودند که کدهای تکراری حذف شدند.

کدگذاری محوری داده‌های پژوهش به‌منظور پاسخگویی به سؤالات پژوهش: در این پژوهش، سعی شد با کشف این مفاهیم، درکی از دیپلماسی ورزشی حاصل گردد و سؤالات پژوهش در ارتباط با چگونگی توسعه دیپلماسی ورزشی، سازوکارهای دستیابی به آن و پیامدهای توسعه دیپلماسی ورزشی پاسخ داده شود.

جدول شماره ۵. نتایج کدگذاری محوری سطح اول

ردیف	سازه اصلی	مفاهیم
۱	شرایط علی	مفید بودن از نظر ورزشی از طرف کشورهای دیگر
۲		ورزش به‌عنوان ابزاری برای دیپلماسی ورزشی در ایران
۳		ورزش در مطرح کردن قدرت ایران در بین کشورهای دیگر جهان
۴		ورزشکاران ایرانی به‌عنوان دیپلمات، منجر به مطرح کردن کشور به‌عنوان رهبر منطقه‌ای
۵		ورزش موجب شناساندن هویت کشور ایران در بین کشورهای دیگر
۶		استفاده از ورزش برای دستیابی به منافع ملی ایران در روابط خارجی
۷		توجه به مزایای بلندمدت دیپلماسی ورزشی و ارزش افزوده برای ورزش کشور
۸		حوزه گسترده صنعت ورزش در کشور و عدم توانایی دولت در توسعه دیپلماسی ورزشی
۹		سهم ورزش در دیپلماسی سیاسی ملل
۱۰		بالا بودن نرخ سود در دیپلماسی ورزشی
۱۱	شرایط زمینه‌ای	جایگاه مشورت در اتخاذ تصمیم توسط دیپلمات‌های ورزشی
۱۲		اتفاقات عمومی مثل انتخابات در دیپلماسی ورزشی
۱۳		مشارکت عامه مردم در اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی
۱۴		زمان کافی برای اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی
۱۵		استفاده از اطلاعات کامل و کافی دیپلمات‌های ورزشی در تصمیم‌گیری‌ها
۱۶		ساده بودن ساختار سازمانی دیپلماسی ورزشی در کشور ایران
۱۷		تعریف مسائل به‌وضوح در اتخاذ تصمیم‌های مربوط به دیپلماسی ورزشی
۱۸		عدم رویارویی ورزشی با کشورهای دیگر نشانه قدرت کشور ما است
۱۹		حضور نیافتن تیم ملی در مسابقاتی که احتمال موفقیت در آن کم است به علت حفظ پرستیژ کشور
۲۰		بالا بودن سطح مشارکت ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی
۲۱		ایجاد فرصت بازی مساوی برای مردان و زنان در ورزش
۲۲		ایجاد فرصت مشارکت معلولین در ورزش
۲۳		فرصت مشارکت برابر برای قومیت‌های کشور
۲۴		فرصت بازی برابر در مقابل تمام کشورها
۲۵		کمک آموزش و پرورش از طریق بورس تحصیلی ورزشی و توانمندسازی جوانان

ردیف	سازه اصلی	مفاهیم
۲۶		توانایی دیپلمات‌های ورزشی در شناخت محیط ملی و بین‌المللی و توانایی پیش‌بینی آینده برای ورزشکاران
۲۷		توانایی کشف فرصت‌ها و بهره‌گیری از آن برای ورزشکاران
۲۸		استفاده از فرصت‌های پیش‌آمده در تصمیم‌گیری‌ها به نحو مطلوب
۲۹		دنبال کردن تحولات ورزشی بین‌المللی با نگرش مثبت و با هدف کشف هدف‌های نوظهور
۳۰		سازگاری و حرکت ورزش با افکار عمومی
۳۱		تربیت نیروی انسانی متخصص برای ورود به بخش ورزش
۳۲		به‌کارگیری مدیران توانمند سیاسی
۳۳		نقش شبکه‌های اجتماعی در توسعه دیپلماسی ورزشی
۳۴		ارتقای فرهنگ مدیریت در سیاستمداران
۳۵		مشارکت زنان و توسعه دیپلماسی ورزشی
۳۶	شرایط مداخله‌گر	قدرت گروه‌های ذی‌نفوذ، در جهت‌دهی به تفکرات دیپلماسی ورزشی
۳۷		استفاده از قدرت فردی و خدشه‌دار شدن منافع عمومی
۳۸		فنی نبودن دیپلماسی ورزشی در ایران
۳۹		سیاسی شدن دیپلماسی ورزشی به‌جای فعالیت فنی
۴۰		ورود افراد سیاسی در ورزش کشور
۴۱		کوچک بودن ظرفیت سیاسی کشور برای توسعه دیپلماسی ورزشی
۴۲		انتظارات آرمان‌گرایانه دولت بدون ضمانت اجرایی
۴۳		تأثیر سیاست در ورزش دنیا
۴۴		نبودن استراتژی بلندمدت برای توسعه دیپلماسی ورزشی
۴۵		تحریم‌ها و اعمال فشارهای غیرمنصفانه به ورزش کشور
۴۶		عدم وجود الگوهای موفق در دیپلماسی ورزشی
۴۷		عدم ثبات سیاسی در کشور
۴۸		فساد در نظام اداری کشور و جهان
۴۹		اعمال سلیقه‌ای قوانین در سطوح بالادستی
۵۰		پایین بودن سواد اطلاعاتی مدیران در بخش ورزش بین‌الملل
۵۱		ترجیح ملاحظات سیاسی به‌جای ملاحظات فنی
۵۲	استراتژی‌های عمل	کمیته‌های مشورتی و تشکیلات دیگر در اتخاذ تصمیم‌های مربوط دیپلماسی ورزشی
۵۳		نظر همه‌ی گروه‌ها و تشکل‌های مرتبط در اتخاذ تصمیمات دیپلمات‌های ورزشی
۵۴		استفاده از ظرفیت لابی گروه‌های ذی‌نفوذ در دیپلماسی ورزشی
۵۵		توجه به‌روشن‌های علمی دیپلمات‌های ورزشی در تصمیم‌گیری‌ها
۵۶		فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی و جذب سرمایه‌گذاران خارجی جهت اخذ میزبانی مسابقات ورزشی بین‌المللی و منطقه‌ای
۵۷		بورس تحصیلی ورزشی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها
۵۸		برگزاری کلاس‌های آموزشی ورزشی بین‌المللی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها
۵۹		میزبانی رویدادهای ورزشی و افزایش ارتباطات با دیگر کشورها
۶۰		برگزاری بازی‌های دوستانه بین همسایگان و افزایش ارتباطات با کشورها
۶۱		ایجاد شخصیت‌های برجسته ملی و فراملی با ورزش

ردیف	سازه اصلی	مفاهیم
۶۲		روابط خارجی کشور و پیشرفت رشته‌های ورزشی غیرفعال
۶۳		روابط خارجی کشور و نقل و انتقالات ورزشکاران ایرانی و خارجی
۶۴		روابط خارجی کشور و بورس تحصیلی ورزشی برای ورزشکاران
۶۵		روابط خارجی کشور و مشارکت فعال در مسابقات ورزشی
۶۶		روابط خارجی کشور و ایجاد تورهای ورزشی
۶۷		توجه کافی به شرایط خارج از فضای ورزشی توسط مسئولین ورزشی
۶۸		توجه کافی به روابط بین‌المللی ورزشکاران توسط مسئولین ورزشی کشور
۶۹		اعتقاد به تبادل دانش ورزشی، به منظور ارتقاء سطح دانش
۷۰		استفاده دیپلمات‌های ورزشی از توانمندی‌های ارتباط بین‌المللی در جهت نیل به اهداف ورزش کشور
۷۱		تحلیل تحولات بین‌المللی در ابعاد متفاوت توسط دیپلمات‌های ورزشی
۷۲		توجه دیپلمات‌های ورزشی به ورزشکاران ملی، فراملی و ظرفیت‌های خلاقیت نهفته.
۷۳		استفاده از ابزارهای تبلیغاتی مختلفی از جمله رسانه برای توسعه دیپلماسی ورزشی
۷۴		استفاده از تجارب کشورهای موفق
۷۵		انتخاب برنامه دیپلماسی ورزشی متناسب با شرایط سیاسی کشور
۷۶		نگاه فراملی نسبت به ورزش توسط مسئولین
۷۷		توجه به بازارکار خارجی برای ورزشکاران حرفه‌ای
۷۸		شناساندن افراد توانمند ورزشی در عرصه بین‌الملل
۷۹		خواست و اراده مدیران بالادستی و دولت‌مردان برای توسعه دیپلماسی ورزشی
۸۰		آگاه‌سازی مدیران ورزشی کشور به چالش‌ها و فرصت‌های ورزش دنیا
۸۱		به‌کارگیری و ورود نیروی مستعد و اساتید دانشگاه به کرسی‌های ورزشی کشور
۸۲		ایجاد کارگروه‌ها و کمیسیون‌های تخصصی برای نیازسنجی توسعه دیپلماسی
۸۳		ایجاد سازمان‌ها و نهادهای ویژه‌ای برای تنظیم و اجرای روابط فرهنگی
۸۴		تأسیس مراکز فرهنگی و انجمن‌های دوستی
۸۵		ایجاد همکاری‌های علمی، پژوهشی و دانشگاهی
۸۶	پیامدها	ارتباط ورزشی با کشورهای قوی و مهم در سطح منطقه و جهان
۸۷		ترویج فرهنگ کشور ایران در منطقه توسط ورزشکاران ایرانی به‌عنوان رهبر منطقه‌ای
۸۸		جذب سرمایه‌گذاران خارجی به‌موجب مقام‌های کسب‌شده توسط ورزشکاران ایرانی
۸۹		جذب شرکای بین‌المللی به‌موجب مقام‌های کسب‌شده توسط ورزشکاران ایرانی
۹۰		فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی موجب جذب سرمایه‌گذاران خارجی و ساخت فضاهای ورزشی
۹۱		فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی موجب جذب سرمایه‌گذاران خارجی و توسعه سلامت عمومی
۹۲		رشد اقتصادی کشور با فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی
۹۳		جذب گردشگران ورزشی و غیرورزشی
۹۴		به دست آوردن جایگاه بین‌المللی در میان کشورهای دیگر با ورزش
۹۵		اشاعه و توسعه فرهنگ ایرانی با ورزش
۹۶		ایجاد حس اعتبار در عرصه بین‌المللی
۹۷		افزایش نفوذ بین‌المللی کشور در منطقه و جهان با شرکت در مسابقات ورزشی
۹۸		فعالیت‌های ورزشی بین‌المللی و رشد ارتباطات سیاسی کشور
۹۹		کسب منافع اجتماعی و فرهنگی با توسعه دیپلماسی ورزشی
۱۰۰		دستیابی به توسعه سیاسی کشور

ردیف	سازه اصلی	مفاهیم
۱۰۱		دستیابی به توسعه اقتصادی کشور
۱۰۲		توسعه اقتصادی و کسب میزبانی مسابقات بین‌المللی
۱۰۳		رفع اختلافات سیاسی با توسعه دیپلماسی ورزشی
۱۰۴		ارائه و ظهور خرده‌فرهنگ‌های کشورهای مختلف

بحث و نتیجه‌گیری

در کدگذاری باز و محوری، طراحی الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران توسعه داده شد؛ مدلی که شامل شرایط علی، پدیده اصلی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدهاست. مطابق با رویکرد استراوس و کوربین (۱۹۹۰) در کدگذاری انتخابی، نتایج گام‌های قبلی به کار برده شد، مقوله اصلی انتخاب شد و به شکلی نظام‌مند به سایر مقوله‌ها ارتباط داده شد؛ اعتبار ارتباطات بررسی و مقوله‌هایی که نیاز به تصفیه و توسعه بیشتر داشتند، توسعه داده شدند. این کار بر اساس الگوی شناسایی شده بین مقوله‌های اصلی و فرعی در کدگذاری باز و محوری آغاز شد که شامل گام‌های زیر بود:

۱. معین کردن خط داستان: خط داستان، مفهوم‌سازی داستانی است که مطالعه در رابطه با آن انجام می‌شود. برای تسهیل در معین کردن خط داستان، داده‌ها موردبازنگری قرار گرفتند که این کار با رفت‌وبرگشت بین مقوله‌های اصلی و فرعی و نیز با رفت‌وبرگشت بین کدگذاری باز، محوری و انتخابی انجام شد.
۲. ارتباط دادن مقوله‌های فرعی به مقوله‌های اصلی: برای اینکه مقوله‌های اصلی و فرعی به‌اندازه کافی با خط داستان متناسب شوند، به داستان رجوع می‌شد تا مقوله‌ها دوباره نظم دهی شوند و به شکل بهتری مجموعه‌ها و اتفاقات، اجزای مدل را بسازند. در ادامه این مرحله، شرایط علی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدهای مدل بیان شدند.
۳. اعتباربخشی به روابط: برای اعتباربخشی به ارتباطات بین مقوله‌ها که در مدل شکل گرفته بود، داده‌ها، یادداشت‌ها، کدگذاری‌ها و یادداشت‌های زمینه‌ای به‌طور دقیق بررسی شد تا پس از مقایسه طرح نهایی، اطمینان حاصل شود که این طرح نظری می‌تواند بیشتر مورد‌های مشاهده‌شده را تبیین کند.
۴. پر کردن شکاف‌های بین مقوله‌ها: طبق نظر استراوس و کوربین (۱۹۹۰) تا حد امکان به نظریه برخاسته از داده‌ها، خصوصیات مفهومی اضافه شد تا فشردگی و انسجام مفهومی نظریه حاصل شود.

لازم به ذکر است که تمامی گام‌های ذکرشده در فرآیندی رفت و برگشتی و تعاملی و همراه با کدگذاری باز و محوری انجام شد. درنهایت، مدل نهایی پژوهش استخراج شد که در شکل ۱ ارائه شده است. در این الگو مفاهیمی انتزاعی‌تر از الگو ارائه‌شده در شکل قابل‌مشاهده است که در آن عوامل علی، زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، استراتژی‌ها و پیامدهای الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران مشخص شده است. با توجه به اینکه در مرحله مصاحبه با مشارکت‌کنندگان پژوهش، سؤالات مصاحبه بر اساس الگو تدوین شده بود، مصاحبه‌شوندگان نظرات خود را در مورد اجزای تشکیل‌دهنده مدل به‌طور خاص بر اساس ابعاد مدل ارائه کرده بودند؛ با این وجود با تحلیل‌ها و رفت‌وبرگشت‌هایی که صورت گرفت، تعدیلاتی در پاسخ‌های اولیه افراد انجام شد؛ بنابراین، خط داستان ابعاد مدل مطابق با توضیحات زیر است:

در این الگو، شرایط علی شامل عوامل ترغیب‌کننده و یا الزام‌آور برای دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران است. با این رویکرد، عوامل و پدیده‌هایی در این بخش موردتوجه قرار گرفت.

شرایط زمینه‌ای، ویژگی‌های درونی و برونی برای دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران هستند؛ شرایطی که می‌بایست برای موفقیت بهتر اجرای این فرآیند موردتوجه قرار گیرند. دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران باید با توجه کامل به وضعیت ساختاری، جایگاه ورزش کشور، مشارکت، توانمندسازی، رسانه صورت بگیرد که بسترساز وضعیت موجود هستند. بنابراین، برای توسعه‌ی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران، باید اقتضانات زمینه‌ای و مداخله‌گر را مدنظر قرار داد.

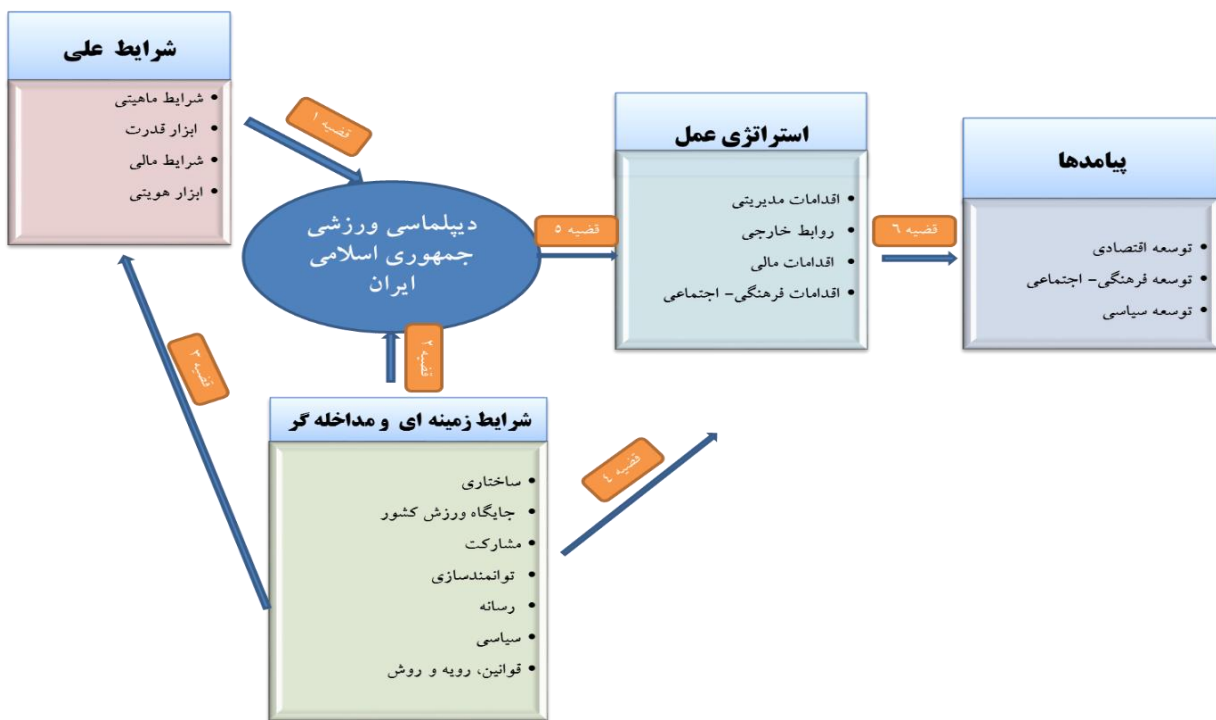
در بُعد اقدامات و راهبردها، کنش‌ها و فعالیت‌های اصلی که می‌تواند در اجرای فرآیند دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران راهگشا باشد، موردتوجه قرار گرفت. بر اساس مدل مستخرج از این پژوهش، جامعه ایران شرایط و اقتضاناتی را دارد که مختص خود آن است. بدین ترتیب، توسعه‌ی دیپلماسی ورزشی، نیازمند استراتژی‌ها و سازوکارهای خاص این نظام منحصربه‌فرد است. این سازوکارها یا اقدامات در چهار حوزه اقدامات مدیریتی، روابط خارجی، اقدامات مالی، اقدامات فرهنگی - اجتماعی قرار می‌گیرد.

درنهایت، در بُعد پیامدها، نتایج و پیامدهای مورد انتظار از توسعه‌ی دیپلماسی ورزشی موردتوجه قرار گرفت؛ پیامدهایی که می‌تواند در اثر اجرای فرآیندها، اقدامات و راهبردهای لازم برای توسعه‌ی دیپلماسی ورزشی اتفاق بیفتد. توسعه‌ی دیپلماسی ورزشی می‌تواند پیامدهای

مثبت یا منفی را به دنبال داشته باشد. در صورت استفاده درست از استراتژی‌های کشف‌شده نیز، بخش زیادی از پیامدهای منفی را می‌تواند خنثی و از آن‌ها جلوگیری نمود.

بنابراین بر پایه مؤلفه‌های مدل که شرح داده شد، می‌توان قضایای زیر را مطرح کرد:

- قضیه ۱. شرایط ماهیتی، ابزار قدرت، شرایط مالی، ابزار هویتی عوامل علی در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران هستند.
- قضیه ۲. ساختاری، جایگاه ورزش کشور، مشارکت، توانمندسازی، رسانه جزء موانع شرایط زمینه‌ای مؤثر در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران هستند.
- قضیه ۳. برخی از شرایط زمینه‌ای و مداخله‌گر (وضعیت ساختاری، جایگاه ورزش کشور، مشارکت، توانمندسازی، رسانه، سیاسی، قوانین، رویه و روش‌ها) در ایجاد شرایط علی مؤثر برای دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران نقش دارند.
- قضیه ۴. به‌کارگیری استراتژی‌های لازم در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران با شرایط زمینه‌ای در ارتباط هستند.
- قضیه ۵. اقدامات در حوزه‌های مختلف (اقدامات مدیریتی، روابط خارجی، اقدامات مالی، اقدامات فرهنگی- اجتماعی) از راهبردهای موردنظر در دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران است.
- قضیه ۶. دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران، پیامدهای توسعه اقتصادی، توسعه فرهنگی- اجتماعی، توسعه سیاسی به دنبال خواهد داشت.

۱. Aghajani, A. (۲۰۰۹). *New Public Diplomacy: Soft Power in International Relations*. Tehran: Strategic Thinking Publication[persion].
۲. Alavi, c. (2009). Behavioral Comparison of Iranian Foreign Policy, Value-Oriented Ideological Discourse and Pragmatic Ideological Discourse, *Journal of Political Science*, Fourth Year, No. 2[persion].
۳. Bagheri, M. (2014). Conceptual and research frameworks for studying foreign policy of Iran, Tehran, Office of Political and International Studies[persion].
۴. Baharcicek, A.(2001) "Psychological Environment of Foreign Policy Making"; *Turkish Foreign Policy Quarterly*; Vol. 26, November, Pp.
۵. Bjola, C., & Kornprobst, M. (2013). "Understanding international diplomacy: theory,practice and ethics". Routledge, P: 105
۶. Castro, A. S. (2013). "South Africa's engagement in sports diplomacy: The successful hosting of the 2010 FIFA World Cup". *The Hague Journal of Diplomacy*, 8(3-4), pp: 197- 210.
۷. . Danaeifard, N. (2002). *Qualitative Research Methodology in Sociology*. Translated by Mohsen Solesi. Tebian Publishing Institute[persion],
۸. Dubravac, S. and Shapiro, G. (2015). *Digital Destiny: How the New Age of Data Will Transform the Way We Work, Live, and Communicate*. Washington DC: Regnery Publishing
۹. Deos, A. (2014), "Sport and Relational Public Diplomacy: The Case of New Zealand and Rugby World Cup 2011", *Sport in Society*, 17(9), pp.1170-1186.
۱۰. Fozooni, B. (2004), "Religion, Politics and Class: Conflict and Contestation in the Development of Football in Iran", *Soccer & Society*, 5(3), pp.356-370.
۱۱. Hariri, MR, (2006), *Theory and Method in Discourse Analysis*, translation by Hadi Jalili, Ney Publications[persion].
۱۲. Hooman, A. (2010) *Global Communication and Foreign Policy*, translated by Hesamuddin Ashna, Imam Sadegh University[persion].
۱۳. Lanzac, A., Blain, C. (2011). "Weapons of mass diplomacy". London, New York: Self Made Hero Abrams, pp: 113-129.
۱۴. Maxwelll, J. A. (1996). Understanding and validity in qualitative research. *Harvard Educational Review*, 62(3), 279-299
۱۵. Pigman, G. A. (2014). "International sport and diplomacy's public dimension: Governments, sporting federations and the global audience". *Diplomacy & Statecraft*, 25(1), pp: 94-114.
۱۶. Strauss A, Corbin J.(1996) *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques*. 3th ed. California: Sage Pub-lication;

۱۷. Taylor, Ph., (2009). Public Diplomacy and Strategic Communications , in Snow, Nancy, and Philip M. Taylor, Routledge Handbook of Public Diplomacy, New York and London, Routledge, pp.12-16